

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci

žalobkyně: **I. S.**
bytem X.

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 6. 2019, č. j. X.,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou žalobkyně napadala rozhodnutí vydané ČSSZ dne 28. 6. 2019, pod č. j. X., kdy žalovaná zamítla rozhodnutí ČSSZ ze dne 18. 4. 2018, kterým byl přiznán invalidní důchod pro invaliditu II. stupně ode dne 18. 4. 2018. Se stanovením stupně invalidity žalobkyně souhlasila, nesouhlasila v žalobě však s datem přiznání invalidity od 18. 4. 2018, kdy dle jejího názoru toto datum bylo stanoveno nesprávně.
2. Sdělila, že žalovaná odůvodňuje své rozhodnutí tím, že v období 2014 – 17. 4. 2018 bylo rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně zdravotní postižení uvedené v kapitole

XI (postižení trávicí soustavy), oddíl E (postižení pankreatu, žlučníku a žlučových cest), položka 1b (dyspeptické potíže, průjemy a bolesti při dietních chybách, lehké snížení stavu výživy a celkové výkonnosti, lehké odchylky v biochemickém a morfologickém vyšetření), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 25 %. Podle posudku příslušného posudkového lékaře nebylo možno stanovit dřívější datum vzniku invalidity.

3. Ode dne 18. 4. 2018 je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole XI., oddílu E, ovšem položky 1c (průjemy s výraznou steatoreou, snížením stavu výživy, některé příznaky malasimilačního syndromu, významný pokles hmotnosti, závažné odchylky v biochemickém a morfologickém vyšetření, neschopnost zvládat běžné zatížení), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35 % - 50 %. V případě žalobkyně bylo stanoveno vzhledem k průběhu onemocnění, dosavadní léčbě a rozsahu objektivního nálezu horní rozmezí, tedy 50 % poklesu pracovní schopnosti, kdy bylo přihlédnuto k dalšímu zdravotnímu postižení a k dělnické pracovní profesi.
4. Žalobkyně uvedla, že její zdravotní stav se ale velmi zhoršil již v roce 2014, kdy kvůli tomu musela ukončit v dubnu péči o osobu blízkou. Jelikož měla kámen na slinivce, měla neustálé bolesti a trpěla zvracením. Koncem roku 2014 už nedokázala jíst, aby to hned nevyzvracela. I když se lékaři snažili jí kámen ve slinivce odstranit v listopadu 2014, což ale nešlo. Je vděčná lékařům, že ji odeslali do Fakultní nemocnice Brno, kde po vyšetření a po pokusu odstranit kámen endoskopicky, se to ani tam nepovedlo, v březnu 2015 ji operovali. Před touto operací začala hubnout a trpět nechutenstvím, ale i strachem něco sníst s bolestí, které přijdou. Po této operaci se situace uklidnila v tom, že přestala zvracet. Ale i tak měla potíže s jídlem, neměla na jídlo chuť. Po nějaké době se objevily průjemy, které s únavou a slabostí byly pro žalobkyni hrozné. Ze začátku to bylo pro ni ponižující a trapné toto komukoliv říci, a to i lékařce. Když se ale situace nezlepšovala, naopak se stalo, že stolici neudržela, nemohla ani dokončit rehabilitaci páteře, protože situace je taková i do současné doby, i když po zvýšení léků je přece jen o něco lepší. Zvykla si raději používat plenkové kalhotky, když musí někam jít. Drastické hubnutí bylo v roce 2015, od té doby je stav neměnný. V té době byla tak slabá a unavená, že pro ni byl problém zajít i k lékaři. Váha je v rozmezí 47 -53 kg, a to už od konce roku 2015. V období roku 2015 (podle MUDr. P. K. z Chirurgické kliniky Fakultní nemocnice Brno, MUDr. M. K., MBA a MUDr. V. R. ze Specializované chirurgické ambulance Nemocnice Znojmo). Všude je psán stacionární stav. Teď už se k průjmom a slabostem a únavě a neustálých bolestí zad přidala i cukrovka.
5. Pro stálé zdravotní potíže výše uvedené nebylo možné se vrátit k předchozí výdělečné činnosti nebo vykonávat jinou výdělečnou činnost. Žalobkyně nebyla schopna zvládat běžné zatížení a každodenní aktivity.
6. Posudková lékařka se zabývala otázkou invalidity žalobkyně ve vztahu k ust. § 39 odst. 2 písm. b zákona č. 155/1995 Sb. Nebyl však zhodnocen vliv zdravotních potíží vzhledem k položce č. 1, kapitoly XI., přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míra poklesu pracovní schopnosti. Jak vyplývá z lékařské dokumentace, trpí postižením uvedeným v položce 1c zmíněné vyhlášky, tedy chronickým postižením slinivky břišní s průjemy, s výraznou steatoreou, snížením stavu výživy, některými

příznaky malasimilačního syndromu, významným poklesem hmotnosti, závažnými odchylkami v biochemickém a morfologickém vyšetření, neschopností zvládat běžné zatížení. Tento stav trvá však již od roku 2015 (viz lékařská zpráva z Chirurgické kliniky Fakultní nemocnice Brno ze dne 20. 3. 2015 a Specializované chirurgické ambulance Nemocnice Znojmo ze dne 5. 11. 2015), a proto navrhovala přiznání invalidního důchodu pro invaliditu II. stupně již od data 5. 11. 2015.

7. Z uvedených skutečností vyplývá, že rozhodnutí žalované bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci, a proto navrhovala, aby soud vydal rozsudek, kterým rozhodnutí žalované ze dne 28. 6. 2019 zruší a věc žalované vrátí k dalšímu řízení.
8. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že napadeným rozhodnutím byly zamítnuty námitky a potvrzeno rozhodnutí č. j. X. ze dne 18. 4. 2019 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), kterým byl žalobkyni podle ust. § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále „ZDP“) přiznán od 18. 4. 2018 invalidní důchod pro invaliditu II. stupně. Podkladem prvoinstančního rozhodnutí byl posudek o invaliditě Okresní správy sociálního zabezpečení Znojmo ze dne 26. 3. 2019, podle kterého byla žalobkyně podle ust. § 39 odst. 1 a § 39 odst. 2 písm. b) ZDP uznána od 18. 4. 2018 invalidní pro invaliditu II. stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 50 %.
9. ČSSZ přezkoumala napadené prvoinstanční rozhodnutí v plném rozsahu včetně rozsahu uplatněných námitek a vzhledem ke skutečnosti, že žalobkyně namítala posouzení svého zdravotního stavu, posoudila její invaliditu ve smyslu § 5 písm. i) a § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.
10. Novým posudkem o invaliditě vypracovaným ČSSZ dne 21. 6. 2019 bylo zjištěno, že žalobkyně je invalidní dle § 39 odst. 1 ZDP: nejedná se u ní však toho času o invaliditu III. stupně podle ust. § 39 odst. 2 písm. c) ZDP, ale jedná se u ní od 18. 4. 2018 skutečně o invaliditu II. stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. b) ZDP, neboť míra poklesu její pracovní schopnosti byla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu určena ve výši 50 %. V období od roku 2014 – 17. 4. 2018 není invalidní dle § 39 odst. 1 ZDP. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost žalobkyně pouze o 25 %.
11. Lékařka LPS ČSSZ přezkoumala veškerou podkladovou dokumentaci až do dne námitkového jednání a dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je chronický zánět slinivky břišní, jedná se o středně těžké funkční postižení, s průjmy a výraznou steatózou, se snížením stavu výživy, s některými příznaky malasimilačního syndromu, s významným poklesem hmotnosti, s lehkými odchylkami v biochemickém a morfologickém vyšetření, s neschopností plně zvládat běžné zatížení.
12. Vzhledem k průběhu onemocnění, dosavadní léčbě a rozsahu objektivního nálezu je stav hodnocen dle kapitoly XI., oddílu E, položky 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb.,

o posuzování invalidity v horním rozmezí, tj. 50 % poklesu pracovní schopnosti, kdy v daném hodnocení již bylo přihlédnuto k dalšímu zdravotnímu postižení a k dělnické pracovní profesi žalobkyně.

13. Vznik invalidity II. stupně je stanoven dnem chirurgického vyšetření – 18. 4. 2018. Dřívější datum stanovení vzniku invalidity po prostudování veškeré zdravotnické dokumentace a zhodnocení podle platné vyhlášky nebylo možno stanovit.
14. Vzhledem k výše uvedenému lékařka LPS ČSSZ konstatuje, že zdravotní stav byl posouzen objektivně z dostatečně doložené zdravotnické dokumentace. Na základě takto provedeného přezkumu dospěla lékařka LPS ČSSZ k výsledku, že posudkový závěr oddělení LPS OSSZ Znojmo ze dne 26. 3. 2019 lze potvrdit, dokladovaný zdravotní stav žalobkyně odpovídá invaliditě II. stupně.
15. Podle § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, se na řízení o námitkách vztahuje správní řád, nestanoví-li toto ustanovení jinak. ČSSZ v námitkovém řízení neshledala, že by prvoinstanční rozhodnutí bylo v rozporu s právními předpisy nebo nesprávné, popř. že by nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, námitky zamítla a prvoinstanční rozhodnutí potvrdila podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů. V žalobě se píše, že zdravotní stav se žalobkyni velmi zhoršil již v roce 2014. Nebyl podle ní zhodnocen vliv zdravotních potíží na celkovou výkonnost a schopnost vykonávat denní aktivity. Trpí chronickým postižením slinivky břišní s průjmy, s výraznou steatoreou, snížením stavu výživy, některými příznaky malasimilačního syndromu, významným úbytkem hmotnosti, závažnými odchylkami v biochemickém a morfologickém vyšetření, neschopností zvládat běžné zatížení. Tento stav podle žalobkyně trvá již od roku 2015, proto žádá přiznání invalidního důchodu pro invaliditu II. stupně od 5. 11. 2015.
16. Protože žalobkyně nesouhlasí s medicínským posouzením svého zdravotního stavu ohledně dne vzniku invalidity, navrhovala ČSSZ provedení důkazu odborným lékařským posouzením, které bylo pro účely přezkumného soudního řízení zákonem svěřeno posudkovým komisím Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů). Posudek těchto posudkových komisí se podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu považuje za tzv. povinný důkaz, který musí soud provést, pokud přezkoumává rozhodnutí ČSSZ o invalidním důchodu.
17. Pokud nebude posudkem příslušné posudkové komise MPSV den vzniku a stupeň invalidity žalobkyně změněn, navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné. V opačném případě rozhodnutí ponechává na úvaze soudu s ohledem na výsledky posouzení zdravotního stavu žalobkyně.
18. Krajský soud v Brně v rámci dokazování nechal posoudit znovu zdravotní stav a schopnost výdělečné činnosti žalobkyně a to posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR. Tato posudková komise jednala dne 11. 3. 2020, ve správném složení komise, kdy předsedkyní posudkové komise byla posudková lékařka, tak jak zákon ukládá a další lékařkou zasedající v komisi byla lékařka pracující v oboru týkající se zásadního

zdravotního postižení žalobkyně, jednalo se o lékařku pracující v oboru interního lékařství.

19. Posudková komise shromáždila všechny odborné lékařské zprávy o zdravotním stavu žalobkyně, na základě nich uvedla v diagnostickém souhrnu všechna zdravotní postižení žalobkyně, a v posudkovém zhodnocení a posudkovém závěru pak uvedla tyto skutečnosti:
20. V daném případě se jedná o 48letou ženu pracující několik let jako uklízečka, která má dlouhodobě potíže se slinivkou, stav diagnosticky veden jako chronická pankreatitida. Posuzované byla v roce 2011 provedena operace – pseudocystogastroanastomosa pro nález objemné cysty v oblasti slinivky břišní. V roce 2015 byla provedena další operace – pankreatikojunoanastomosa pro kámen v oblasti pankreatického vývodu.
21. Potíže posuzované stran chronické pankreatitidy byly tedy dokumentovány minimálně od roku 2011, a to charakteru občasné bolestivosti břicha, zejména po jídle, průjemité stolice a v čase postupného poklesu hmotnosti. Dle dostupné dokumentace z let 2014, 2015 a 2016 byla hmotnost posuzované v 11/2014 65 kg – tj. BMI 23 (norma), v 3/2015 61 kg – tj. BMI 21,6 (norma), v 11/2016 52 kg – tj. BMI 18,4 (hraniční stav pro počínající podvýživu BMI pod 18,5). V tomto období byla posuzovaná bez známek významné endokrinní pankreatické insuficience, bez známek sekundárního diabetu, v roce 2015 2x hospitalizována pro exacerbaci chronické pankreatitidy s mírnou elevací lipáz, během krátkodobých hospitalizací zklidněno. V roce 2017 v dokumentaci bez evidované docházky na odborná pracoviště stran chronické pankreatitidy, bez dokumentované hospitalizace.
22. Dne 18. 4. 2018 vyšetřena v chirurgické ambulanci pro trvající průjmy s odchodem nestrávené stravy, s poklesem hmotnosti 47 kg – BMI 16,7 (již jasná podvýživa) a projevy pankreatické insuficience – vyšší hodnoty glykémie. Tyto potíže pokračovaly a jsou dokumentovány i dalšími vyšetřeními, v 2/2019 trvaly časté průjmy, dále steatorea, nadále nízký stav hmotnosti v pásmu podvýživy. Dle diabetologického vyšetření ze dne 27. 5. 2019 byla pro progresi endokrinní pankreatické insuficience zahájena inzulinoterapie.
23. Současně byla posuzovaná ve sledovaném období opakovaně vyšetřena na neurologické ambulanci pro bolesti zad víceetážové – v oblasti krční a bederní páteře, s občasnými projevy nervosvalového dráždění bez průkazu těžké statodynamické insuficience, bez paretické symptomatologie, bez známek trvalého nervového postižení, bez poruchy funkce sfinkterů. Z posudkového hlediska se jednalo o stav s menší posudkovou významností.
24. Stav po polypektomii z roku 2011 bez dalších komplikací a funkční poruchy.
25. Posudková komise pak uvedla, že z výše uvedeného vyplývá, že posuzovaná byla pro chronickou pankreatitidu sledována již od roku 2011. V období 2011, resp. 2014 – 17. 4. 2018 se jednalo o stav, který byl charakterizován dyspeptickými potížemi, průjmy a bolestmi při dietních chybách, bez významných odchylek v biochemickém a morfologickém vyšetření, s žádným nebo se zcela lehkým poklesem stavu výživy, stav odpovídal kapitole XI., oddíl E, položka 1b) ... 25 % (15-25 %), zvolení horní hranice s ohledem na kvalifikaci posuzované a další posudkově málo významné zdravotní potíže.

26. Vyšetřením ze dne 18. 4. 2018 byl prokázán stav, který odpovídal již významnému snížení stavu výživy – BMI 16,7, přítomností průjmů se steatoreou, s jasnými projevy endokrinní pankreatické insuficience – tj. sekundární diabetes mellitus. Stav odpovídal kapitole XI., oddíl E), položka 1 c)...50 % (35 - 50 %), horní hranice zvolena s ohledem na kvalifikaci posuzované a další posudkově málo významné zdravotní potíže.
27. Stav neodpovídal položce 1d), nejednalo se o závažné snížení stavu výživy, nebyly přítomny závažné komplikace.
28. Posudková komise pak v posudkovém závěru uvedla, že na základě prostudované zdravotní dokumentace a stavu zjištěného při jednání PK MPSV došla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ ze dne 28. 6. 2019 šlo u posuzované o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla chronická pankreatitida, která **v době 2014 – 17. 4. 2018** způsobovala pokles pracovní schopnosti, dle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., ve znění platném od 1. 1. 2010, zařazení do kapitoly XI., oddíl E, položka **1b) ve výši 25 %**. Pro další navýšení procentní sazby nebyl shledán objektivní podklad ve zdravotním stavu. Stav neodpovídal žádnému stupni invalidity.
29. **V době od 18. 4. 2018** (den chirurgického vyšetření prokazujícího zhoršený zdravotní stav) způsobovala pokles pracovní schopnosti dle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., ve znění platném od 1. 1. 2010 následovně: **kapitola XI., oddíl E, položka 1c) ve výši 50 %** (rozpětí 35 – 50 %). Rozhodující postižení funkcí hodnotí PK s ohledem na profesní kvalifikaci a další zdravotní postižení na horní hranici rozpětí. Pro další navýšení procentní sazby nebyl shledán objektivní podklad ve zdravotním stavu.
30. PK tedy uzavřela, že se v případě žalobkyně jedná o invaliditu II. stupně, a to od data 18. 4. 2018.
31. Uvedla, že s uvedeným zdravotním stavem posuzovaná byla schopna vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně nižšími nároky na tělesné schopnosti.
32. Krajský soud v Brně po vypracování posudku PK MPSV ČR, ve věci nařídil jednání, a to na den 27. 5. 2020.
33. U tohoto jednání žalobkyně uvedla, že s vypracovaným posudkem PK MPSVCR ze dne 11. 3. 2020 nesouhlasí. Má za to, že jí měl být invalidní důchod přiznán alespoň od roku 2016, neboť v té době se cítila již velmi slabá, nastal velký váhový pokles, když předtím v roce 2015 na tom byla také velmi špatně s imunitou, neustále se jí opakovaly virozy a měla 2x zápal plic. Sdělila, že nemůže souhlasit s tím, že její zdravotní stav v té době, a to až do 17. 4. 2018 neodpovídal žádnému stupni invalidity. Zdůrazňovala, že zdravotní problémy, které jsou v posudku popisovány, má již od roku 2011. V podstatě však nikdo z lékařů až do roku 2018 její zdravotní problémy vážně neřešil, dostávala pouze léky proti bolesti. Přesto, že si na zdravotní problémy roky stěžovala, žádná odborná vyšetření jí nikdo neudělal, a když si jednou nechala v lékárně změřit hladinu cukru v krvi a výsledek sdělila praktické lékařce, ta na to vůbec nereagovala. Kdyby ze strany lékařů vyšetření

žalobkyně byla prováděna dříve a důsledně, muselo by se dle jejího názoru zjistit, že invalidita u ní vznikla dříve než v roce 2018, minimálně v roce 2016.

34. U soudního jednání zástupkyně žalované uvedla, že s posudkem PK MPSV ČR ze dne 11. 3. 2020 a jeho závěry souhlasí, tento posudek v ničem nevybočuje od předchozích posudků vypracovaných OSSZ i lékařem ČSSZ v námitkovém řízení. Sdělila, že posudkový lékař musí vždy stanovit konkrétní datum vzniku invalidity, přičemž při tomto musí vycházet z odborných lékařských nálezů. Pokud posudkový lékař nemá žádný odborný nálezn, z něhož by vyplývalo datum vzniku invalidity s dřívějším datem, než je datum 18. 4. 2018, nemůže stanovit dřívější datum vzniku invalidity. Měla za to, že skutkový stav byl zjištěn náležitě a navrhovala zamítnutí žaloby.

Posouzení věci krajským soudem

35. Žaloba **není důvodná**.
36. Žalobní námitka žalobkyně tedy spočívala v tom, že souhlasila s tím, že její zdravotní stav odpovídá invaliditě II. stupně, ale již od roku 2015 nebo 2016, nikoliv až od data 18. 4. 2018.
37. To vedlo soud také k tomu, že nechal znovu posoudit zdravotní stav a schopnost výdělečné činnosti žalobkyně, a to PK MPSV ČR na pracovišti v Brně. Posudek posudkové komise vypracovala dne 11. 3. 2020, když jednala ve správném složení a měla k dispozici veškeré dostupné zprávy o zdravotním stavu žalobkyně, které uvedla v posudku, podstatné náležitosti z odborných lékařských zpráv tam také citovala.
38. Soud posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 11. 3. 2020 pokládá za objektivní, úplný a přesvědčivý, a to z toho důvodu, že posudková komise jednala ve správném složení, všemi odbornými lékařskými zprávami se zabývala a v posudkovém zhodnocení a závěru se i srozumitelným způsobem vypořádala s tím, proč invalidita II. stupně u žalobkyně byla zjištěna až ode dne 18. 4. 2018, nikoliv dříve, tak jak požadovala žalobkyně.
39. Soud zde musí uvést, že posudková komise neměla k dispozici žádnou lékařskou zprávu, z níž by vyplývalo, že invalidita žalobkyně vznikla již v roce 2016, nebo v roce 2015.
40. Soud navíc zdůrazňuje, že všechna posouzení zdravotního stavu žalobkyně, a to ať již posudkovým lékařem OSSZ, lékařem České správy sociálního zabezpečení či Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, jsou posouzení shodná v žádné zásadní věci se neliší a všechny tři posudky stanovily shodně, nezávisle na sobě, datum vzniku invalidity II. stupně u žalobkyně od 18. 4. 2018, přičemž do tohoto data zdravotní stav žalobkyně žádnému stupni invalidity neodpovídal.
41. Soud tedy shrnuje, že zdravotní stav žalobkyně byl zjištěn náležitě, nejsou o něm důvodné pochybnosti, byl správně právně posouzen, v souladu s platnými zákonnými ustanoveními posouzen a soud proto z těchto důvodů žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

42. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn dle ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s. Žalobkyně ve věci neměla úspěch, náklady řízení jí proto nebyly přiznány, a pokud jde o žalovanou, ta nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 27. května 2020

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
B. Z.